

УДК 330.341

Л.Я. Малюта, к.е.н., доц.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ФОРМУВАННЯ ВЕКТОРІВ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

L.Y. Malyuta, Ph.D., Assoc. Prof.

FORMATION OF VECTORS OF INNOVATION IN THE INTEGRATION

Аналіз різних сценаріїв подолання наслідків затяжної кризи, в якій тривалий час перебувала національна економіка показує, що для України єдиний шлях її розвитку – інноваційний. Саме інновації та інноваційність стають домінантами, новою світовою промисловою релігією, в умовах якої економічне зростання ототожнюється з темпами науково-технічного прогресу.

У промислово розвинених країнах світу за різними оцінками, від 75 до 100% приросту промислового виробництва, забезпечується за рахунок використання інновацій. Більше того, поживлення виробництва в країнах, що пережили економічні кризи, відбувалося, як правило, через активізацію саме інноваційних процесів.

Саме європейський досвід зростання, враховуючи неоднорідність між країнами, варіанти Європейських соціальних моделей та велику кількість політичних ініціатив для підтримки технологічного розвитку та інновацій, підкреслює нам важливість інновацій для забезпечення зростання та розвитку.

Використовуючи досвід європейських країн потрібно поступово і впевнено рухатись в напрямку створення інтерактивної інноваційної моделі розвитку національної економіки, яка базується на динамічних структурах і процесах, які гнучко реагують на ринкові сигнали і забезпечують дифузію знань в усій економічній системі за рахунок врахування прямих і зворотних двосторонніх зв'язків між основними її складовими.

В сучасних умовах євроінтеграції, адаптовуючи основні положення *всесвітньо відомої «Зеленої книги інновацій» (Green Paper on Innovation)* та *«Першого плану дій з розвитку інновацій в Європі» (First Action Plan for Innovation in Europe)*, слід виділити три основні вектори інноваційного розвитку та механізми забезпечення реалізації інноваційної політики, зокрема:

- формування інноваційної культури (створення умов для підвищення кваліфікації фахівців у сфері інновацій, розвиток мобільності дослідників, підвищення значимості організаційних та соціальних інновацій, просування інновацій у державному секторі та урядових організаціях);

- створення середовища для активізації інноваційної діяльності (вдосконалення прав інтелектуальної власності, регулювання патентного законодавства, податкових пільг, зниження бар'єрів розвитку інноваційного підприємництва, ефективного стимулювання інноваційної діяльності);

- орієнтація наукових досліджень на інновації (вдосконалення прогнозування і планування наукових досліджень, інтенсифікація взаємодії освіти, науки і підприємництва, сприяння інноваційної активності малих і середніх підприємств).

Отже, реалізація інноваційної моделі розвитку національної економіки вимагає дослідження різноманітних об'єктів та явищ як складного і багатофункціонального механізму, що не обмежується відтворенням змін лише у науці, техніці, технології, а поєднує інвестиційну, фінансову, грошово-кредитну політику. Саме існування даних факторів вимагає удосконалення механізму управління інноваційним розвитком як на національному рівні, так і в розрізі окремих регіонів та галузей.